

Minkälaista on elämä henkimaailmassa kuoleman jälkeen?

- uutta tietoa suoraan viisailta neuvonantajahengiltä

MERJA SANKELO

Sunnuntai 12.8.2018

Maanpäällinen elämä on väliaikainen vaihe jokaisen sielun elämänkaareissa ja päättyy etukäteen sovitun aikataulun mukaisesti. Se mitä tapahtuu fyysisen kehon kuoleman jälkeen, on ollut arvoitus maanpäällä oleville. Tietoa tapahtumista kuoleman jälkeen ei ole haluttu yksityiskohtaisen tarkasti kertoa, mutta nyt on tullut aika valottaa asioita aikaisempaa enemmän.

Kun sielu on tehnyt päätöksen uudesta elämästä maanpäällä, on hän laatinut myös ns. elämänsuunnitelman sitä varten. Suunnitelmaa ei kukaan tee yksin, vaan sen tekemiseen osallistuu ko. sielun omia henkioppaita ja muita viisaita henkiä tarpeen mukaan. Suunnitelma tehdään oppimistarpeiden ympärille. Jokaisen maanpäällisen elämän aikana on tarpeen oppia juuri tiettyjä asioita, jotta henkinen kasvu mahdollistuisi parhaalla mahdollisella tavalla. Suunnitelmassa tehdään päätös mm. siitä, minkälaisen perheeseen ja minkälaisille vanhemmille olisi ko. sielun lapsena hyvä syntyä ja minkälaisessa kasvuympäristössä hänen olisi hyvä varttua. Tuleva ammattiala on usein myös päätetty jo etukäteen. Myös avioitumista ja lasten saantia koskevat kysymykset on ratkaistu jo suunnitelman tekovaiheessa.

Koska maanpäällisen elämän päättyminen on jo etukäteen sovittu asia, on turha haaskata aikaa erilaisten asioiden ja tilanteiden välttelylle sen vuoksi, että ne vaarantavat elämän jollakin tavalla. On totta, että tapaturmista saattaa joku selviytyä hengissä ja joku menehtyä niihin; kaikki tapahtuu niin kuin on tarkoitettu. On myös elettävä jokaisena päivänä niin, että voi poistua koska tahansa. On ajateltava muita ja läheisiä; omat asiat on hoidettava niin, että heidän on hyvä ja helppo jatkaa elämäänsä myös sinun poismenosi jälkeen. Tämä tarkoittaa, että mm. työasiat, yritystoimintaa koskevat asiat ja omaisuutta koskevat asiat on mietitty valmiiksi jo etukäteen oman poismenon varalta. Näin jäljelle jäävillä on surun keskelläkin tieto siitä, miten kaikki tulee jatkumaan ja mikä on ollut poislähtijän toive eri asioiden jatkumisen suhteen. On suurta välinpitämättömyyttä lähiomaisia kohtaan jättää valmistautumatta omaan poislähtöön maanpäältä, kun kuitenkin se on jokaisen ihmisen kohtalo tasavertaisesti.

Meillä on täällä henkimaailmassa tieto etukäteen niistä sieluista, jotka siirtyvät maanpäältä tänne toiseen todellisuuteen. Pystymme varautumaan jokaisen tänne tuloon. Jokaista sielua odotetaan, kun hän on irtautunut fyysisestä kehostaan ja on siirtymässä rajan yli. Vastaanottajana toimii tehtävään valittu henki, joka usein on tuntenut ko. sielun maanpäällä ollessaan. Hän ohjaa tulijaa etenemään oikeaan suuntaan ja ylittämään ns. kuoleman portin, jonka jälkeen ei ole enää paluuta maanpäälle. Portin ylityksen jälkeen on vastassa muitakin tehtävään valittuja henkiä, jotka ohjaavat vastatulleen eri paikkoihin yksilöllisten tarpeiden mukaisesti. Kuoleman tapahtumistilanne määrittää osittain mihin jatkohoitopaikkaan tulija siirretään. Pääosa menee lepohuoneisiin, joissa voi orientoitua uuteen olotilaan rauhassa ja asiantuntevien henkien läsnä ollessa.

Maaikankaikkeuden korkein voima pitää huolta lapsistaan sekä maanpäällä että täällä toisessa todellisuudessa. Kun sielu on levännyt ruumiista irtautumiskokemuksestaan on selonteon aika siitä miten maanpäällä eletty aika on käytetty niiden kokemusten kautta oppimiseen, jotka ovat sisältyneet laadittuun elämänsuunnitelmaan. Turhan usein käy niin, että vain murto-osa sovitusta asioista on toteutunut elämän aikana maanpäällä. Tämä aiheuttaa pettymyksen ja katumuksen tunteita sielussa. Olisi erittäin tärkeää pitää yhteyttä kaiken Luojaan koko elämän ajan, jotta yhteys säilyisi ja oma sisintään olisi helpompi kuunnella, jota kautta henkimaailma ohjaa maanpäällä olijaa. Kun yhteyttä ei ole, on selvää, että elämä kulkee maanpäällä omia latujaan ilman yhteyttä tehtyyn elämänsuunnitelmaan.

Jos on käynyt niin, että oppiminen on jäänyt vaillinaiseksi, on selvää, että hengen on synnyttävä melko pian uudelleen maanpäälle. Tämä ei ole lainkaan mieleinen asia monellekaan, koska ajatellaan, että elämä maanpäällä on kovaa ja siellä on vain vähän rakkautta. Kuitenkin on niin, että syvällä sisimmässään jokainen henki täällä toisessa todellisuudessa ollessaan ymmärtää, että kasvu ja kehitys on mahdollista vain elämällä ajanjaksoja maanpäällä ja siksi jokainen loppu viimeksi vapaaehtoisesti lähtee täältä uusille oppimisjaksoille fyysiseen maailmaan.

Elämä täällä toisessa todellisuudessa on arkista aherrusta kuten se on maanpäälläkin. Jokaiselle on tarjolla erilaisia työtehtäviä, jotka mahdollistavat mielekkään tekemisen joka päivä. Voisi sanoa, että elämä toisessa todellisuudessa on kopiota elämästä fyysisessä maailmassa. Jokaisella on asunto, josta käsin toimii ja tekee työtä muualla, mutta päivän päätteeksi palaa sinne. Aikakäsitys on täällä erilainen, mutta on sovittuja periodeja eri asioille kuten työn tekemiselle ja vapaa-ajalle. Henget myös lepäävät omalla tavallaan eli ovat tekemättä yhtään mitään tietyn ajanjakson säännöllisesti.

Henget nauttivat myös ravintoa, joka on eri muotoista kuin maanpäällä olevien ruoka ja ravinto, mutta tarpeellista, koska henki saa siitä energiaa toimintaan ja tekemiseen sekä ajatteluun ja kommunikointiin toisten henkien kanssa.

Sunnuntai 19.8.2018

Elämä kuoleman jälkeen on hyvin erilaista verrattuna elämään maanpäällä. Maanpäällä oltaessa ihmisellä on käytettävissään vain pieni osa kaikesta siitä tiedosta, kokemuksesta ja osaamisesta, joka hengelle on karttunut eri elämien aikana, mutta kun ihminen vapautuu fyysisestä kehostaan, avautuu hänelle käyttöön koko laaja tieto- ja kokemusvarasto. Henki ymmärtää viimeksi eletyn elämän positiiviset ja negatiiviset tekijät ja osaa vetää niistä itse johtopäätökset siitä, että missä tuli tehtyä virheitä ja erheitä ja missä tuli onnistuttua ja saavutettua ne tavoitteet, jotka ko. elämälle oli asetettu.

Kuoleman jälkeen käydään läpi ja arvioidaan koko eletty elämä yhdessä omien oppaiden ja ohjaajien kanssa. Sen jälkeen pohditaan miten toisessa ulottuvuudessa oleva aika olisi hyvä käyttää, jotta kehitys jatkuisi edelleen siitä, mihin maanpäällisen elämän aikana on päästy. Osa päätyy auttamistehtäviin, osa opetustehtäviin, osa rakennustehtäviin, osa toimisto- ja hallintotehtäviin. Täällä toisessa ulottuvuudessakin on olemassa laaja kirjo erilaisia tehtäviä suoritettavana. On myös mahdollista, että hyvin rankan elämän jälkeen seuraa pitempi lepovaihe, jolloin ei tarvitse tehdä mitään ja henki voi keskittyä eheyttämään itseään eri tavoin esimerkiksi musiikin, taiteen ja kulttuurin keinoin.

Jumala on varjellut tarkasti sitä, että maanpäällä oltaessa ei tiedetä paljonkaan mitä sen jälkeen seuraa. Nyt on ajateltu, että on aika kertoa jotain, että epäuskoisetkin voisivat alkaa uskoa siihen, että elämä ei pääty kehon fyysiseen kuolemaan, vaan henki jatkaa ikuista olemassaoloaan toisessa tietoisuudessa ja ulottuvuudessa. Elämän kuvaaminen kuoleman jälkeen maanpäällisiin käsittein on haasteellista, mutta kuitenkin mahdollista.

Vastaanottoseremonioiden jälkeen ja sijoittumissuunnitelmien jälkeen alkaa täälläkin arki. Se on elämää tietyn rytmin mukaisesti. Aikakäsitys on täällä erilainen, mutta kyllä mekin erotamme

rytmissämme aktiivisen työskentelyyn varatun ajan, lepoajan ja ns. nukkumisajan, joka on pitempi kuin normaali lepoaika. Voidaan puhua maanpäällisin termein aamusta, päivästä, illasta ja yöstä eli neljästä erilaisesta vaiheesta, jotka toistuvat ja kertaantuvat samassa rytmissä koko ajan.

Työtä tekevät henget menevät aamulla työpaikalleen ja ovat siellä sovitun ajan ja pääsevät sitten vapaalle. Kotona olevat henget huolehtivat toisista hengistä niin, että he pystyvät tekemään työtään ilman muuta räsitusta. Sitten on niitä, joita hoivataan ja hoidetaan sairaaloissa ja hoitolaitoksissa sekä muissa hoitopaikoissa, kunnes he saavuttavat tilan, että pystyvät elämään normaalia hengen elämää. Täällä ei synnytetä eikä kuolla; kaikki ovat elossa ja olemassa jatkuvasti. Muutoksia aiheutuu siitä, että aina joku on lähdössä aloittamaan uutta elämää maanpäälle ja maanpäältä puolestaan saapuu takaisin elämänsä siellä suorittaneita henkiä. Tämä liikenne onkin aika aktiivista ja vaatii organisointia, valvontaa ja ohjausta, että kaikki sujuu niin kuin on tarkoitettu. Henkien elämä tapahtuu täällä erilaisissa yhteisöissä, jotta kaikki tapahtumat on helppo hallita ja hallinnoida. Yhteisöjen välillä on myös siirtymisiä eli joskus henget vaihtavat yhteisöjä erilaisista syistä. Yksi asia maanpäällisen elämän päättymisen jälkeen onkin tuo valinta, että missä yhteisössä haluaa täällä asua ja olla.

Muutto maanpäältä tänne toiseen ulottuvuuteen voi olla joko helppo tai vaikea. Kun henki on jo maanpäällä ollessaan tietoinen tapahtumista kuoleman jälkeen, on tänne siirtyminen helppoa, koska sitä mitä tapahtuu, ei tarvitse hämmästellä eikä ihmetellä, vaan voi todeta, että nyt tapahtuu juuri se, jonka uskoisikin tapahtuvan. Hengelle, jolle ei elämän aikana kirkastunut totuus kaikesta, on hämmästynyt ja epäuskoinen omasta olemassaolostaan edelleen ns. kuoleman jälkeen ja harhailee, koska ei tiedä minne mennä tai ei usko saamaansa ohjausta tai kutsua sellaiseksi, jota pitäisi noudattaa. Tällainen harhailuvaihe voi olla lyhyt tai pitkä riippuen suuresti sielun kehitystasesta ja vaiheesta. Lopulta kaikki etenevät niin kuin on tarkoitettu ja saapuvat sinne, minne heidän on ollut tarkoituskin saapua.

Jumalalliseen suureen suunnitelmaan kuuluu, että henki, joka on elämän saanut, joutuu eri vaiheiden kautta kehittymään kohti täydellisyyttä ja hyvyyttä. Tämä kehittyminen tapahtuu näkymättömässä henkimaailmassa ja näkyvässä fyysisessä maailmassa maanpäällä. Kaikki tapahtuu ohjatusti. Korkeinta valtaa maailmankaikkeudessa käyttää kaiken Luoja, maailmankaikkeuden korkein voima, jota monilla eri nimillä kutsutaan. Kaiken Luoja on luonut hierarkian ja hallinnointijärjestelmän henkien kehitysprosessin ohjaamiseksi ja seuraamiseksi. Hän on luonut kaikki henget, jotka hierarkiassa työskentelevät ja myös henget, joille tuo kehitystehtävä on annettu. Hän on luonut myös puitteet henkien elämälle eri tasoilla ja planeetoilla mm. maanpallon hän on

luonut. Henget, jotka ovat kehitysprosessissa joutuvat aina välillä siirtymään ja lähtemään henkimaailmasta maanpäälle, kunnes ovat kehittyneet täydellisen hyväksi. Sen jälkeen heidän ei tarvitse enää tulla maanpäälle elleivät itse sitä erityisestä syystä halua.

Hankimaailmassa ollessaan on vallalla henkien hierarkia, jonka mukaan eletään. Kun ollaan maanpäällä, eletään ihmisten luoman hierarkian mukaisesti. Kaiken Luoja ei kuitenkaan hylkää henkeä maanpäällisen elämän ajaksi, vaan henki voi aina halutessaan kääntyä kaiken Luojan ja henkimaailman hierarkian puoleen esim. pyytää apua tai ohjausta eri tilanteisiin elämässään. Tämä on yksinkertainen totuus, mutta salattu aluksi jokaiselta maanpäälle syntyvältä hengeltä. Tuo tieto täytyy aina löytää uudelleen, kun synnyttään maanpäälle. Tiedon oivaltaminen ja löytäminen tapahtuu yksilöllisesti. Kaikille sitä ei kuitenkaan tapahdu, koska he eivät kuuntele lainkaan itseään, eivätkä toimi ohjauksen mukaisesti. Jokaista ihmistä ja henkeä nimittäin ohjataan henkimaailmasta käsin, mutta se pitää vain oppia huomaamaan.

Liian monet ihmiset elävät ilman yhteyttä henkimaailmaan ja tiedostamatta lainkaan sen olemassaoloa. Tämän vuoksi monien ihmisten elämä on sivuraiteilla ja heillä on monenlaisia ongelmia elämässään. Toisilla on kadoksissa elämäntarkoitus ja mielekkyys, kun eivät ymmärrä suurta suunnitelmaa ja kaiken kokonaisuutta. Onneksi on myös niitä, joille totuus on avautunut ja jotka tietoisesti haluavat kehittyä niin kuin on tarkoitettu ja haluavat myös pitää aktiivisesti yhteyttä omiin opastajiinsa henkimaailmassa.

Torstai 30.8.2018

On tärkeää, että ihminen elää elämänsä maanpäällä niin, että voi olla siihen tyytyväinen myös sitten kun elämä maanpäällä päättyy. Moni henki joutuu valitettavasti toteamaan rajan ylitettyään, että tehdystä elämänsuunnitelmasta jäi toteutumatta lähes kaikki. Tällöin henki kokee pettymystä ja ymmärtää, että yksi maanpäällinen elämä on mennyt hukkaan ja se ei ole edistänyt henkistä kasvua juuri lainkaan. On myös henkiä, jotka iloitsevat rajan ylitettyään, kun ymmärtävät, että elämä meni lähes niin kuin oli suunniteltu ja oppimista sekä kehittymistä oli tapahtunut; joskus jopa yli sen mitä oli suunniteltu.

Joskus elämä päättyy myös sellaisilla hengillä, jotka ovat riistäneet hengen itseltään. He ovat pettyneitä itseensä täällä toisella puolella, koska ymmärtävät katkaisseensa lahjaksi annetun elämän ja riistäneet itseltään mahdollisuuden henkisen kasvuun ja oppimiseen.

Maailmankaikkeuden korkein voima rakastaa luomiaan henkiä ja haluaa jokaiselle vain hyvää. Hän antaa anteeksi paljon asioita, kun huomaa, että henki katuu aidosti pahoja tekojaan maanpäällä. Jokaiselle annetaan uusia mahdollisuuksia edetä henkisen kasvun polulla. Joskus kehityksen välillä voi olla pitkiäkin tasanteita, jolloin kehitystä ei tapahdu lainkaan, ja välillä kasvua voi tapahtua nopeassakin tahdissa. Kaikki riippuu hengen tahdosta ja halusta edetä polullaan kohti hyvyyttä. Joskus joku asia on niin tärkeä, että jos kehitys vaatii siitä luopumista, on hengellä ehkä halua pitää kiinni nykytilanteesta enemmän kuin edetä eteenpäin kohti uusia haasteita.

Maanpäällä harva elää täysin yksin ja erillään muista ihmisistä. Siksi valinnat ja päätökset koskettavat usein paitsi ihmistä itseään, myös hänen läheisiään. Muiden ihmisten mielipiteillä saattaa olla joskus rajoittava tai edistävä vaikutus yksittäisen ihmisen elämään. Onkin tärkeää, jotta noudattaisi tehtyä elämänsuunnitelmaa, että ei anna liian suurta painoarvoa muiden mielipiteille. Jokaisen tulisi tehdä valinnat ja päätöksen vain sen perusteella miltä ne itsestä tuntuvat. Kun kuuntelee itseään ja sisintään sekä tunteitaan, pysyy parhaiten tiellä, joka vie oikeaan suuntaan koko elämän ajan. Joskus tämä tarkoittaa, että pitää tietoisesti pahoittaa läheisten mieltä tai tuottaa heille pettymyksiä tai yllätyksiä. Kaikkien tulisi kuitenkin ymmärtää, että ihminen tekee aina oikein, kun tekee asiat omien tuntemustensa perusteella. Siksi ei kannata suuttua ja osoittaa mieltään, jos läheinen päätyy erilaiseen ratkaisuun kuin on itse hänelle ehkä ehdottanut. Kukaan ei voi tietää ihmistä itseään paremmin, mikä on hänelle hyväksi ja mikä ei. Ristiriitojen välttämiseksi on tietysti hyvä, jos pystyy perustelemaan päätöksiään ja valintojaan avoimesti muille. Avoimen keskustelun kautta muutkin saattavat ymmärtää miksi ihminen on tehnyt mitä on tehnyt ja mitä tulee tekemään lähitulevaisuudessa.

Kaikki ihmisenä olevat ja elävät henget ovat siis samassa tilanteessa. Siksi toisten mielipiteiden kunnioittaminen on aina tärkeää. Ihan kaikissa asioissa ja tilanteissa. Voisi sanoa, että toisen ihmisen kunnioittaminen on tärkein ihmissuhdetaito, joka johtaa hyvään vuorovaikutukseen kaikkien kanssa. Määräilevä suhtautuminen toiseen ei perustu toisen kunnioittamiseen. Kun määräilee toista, viestii, että kokee olevansa jotenkin toisen yläpuolella ja omaa oikeuden määräämiseen. Näin ei kuitenkaan ole vaan Jumala on luonut kaikki ihmiset tasavertaisiksi

keskenään. Erityisesti johtavissa ja esimiestehtävissä toimivien olisi hyvä tämä perusprinsiippi huomioida. Näin välttyttäisiin monilta ristiriidoilta esimiesten ja alaisten välillä. Kun ihminen on elänyt elämänsä niin, että on huomionut tämän perusprinsiipin, on hän itseensä tyytyväinen eletyn maanpäällisen elämän jälkeen.

Perjantai 31.8.2018

Jumalan armosta jokainen ihminen saa mahdollisuuksia oppimiseen ja henkiseen kasvuun maanpäällä ja näkymättömässä maailmassa. Jumala on luonut kaikki henget ja antanut heille kehitystehtäväksi tulla täydellisen hyväksi eli sellaiseksi, että ei halua mitään pahaa itselleen eikä muille. Tämä tehtävä on kätkeyty jokaiselta maanpäälle syntyvältä ja tulee löytää aina uudelleen. Löytäminen tapahtuu eri vaiheiden kautta. Ihmiselle annetaan ohjausta edetä kohti tuota ymmärtämystä henkisestä kasvusta ja jos sitä kuuntelee voi tuo kätkeyty kehitystehtävä avautua jo nuorellakin iällä. On kuitenkin tavallista, että vasta keskiässä ja vanhuudessa ihmiselle avautuu tuo tietous ja ymmärrys. Kaikille se ei avaudu koskaan ko. elämän aikana, mutta sitten myöhemmissä elämissä kylläkin. Kehitystehtävän ymmärtäminen tapahtuu tietyssä hengen kehitysvaiheessa eikä yhtään aikaisemmin. Koska jokainen henki joka ihmisessä asuu, on eri kehitysvaiheessa, avautuu tuo ymmärrys hyvin eri ikäisille ihmisille. Se on kuitenkin aina merkki sielun kypsyydestä. Kun tietous elämäntarkoituksesta avautuu, muuttuu arkipäivän elämä joskus radikaalistikin, mutta aina jossain määrin ainakin. Ihminen alkaa arvioida elämäänsä, tekemisiään ja ihmissuhteitaan eri tavalla. Hänelle tulee tärkeäksi hyvän tekeminen ja mielihyvän tuottaminen toisille ja hän alkaa kritisoida itseään päinvastaisesta käyttäytymisestä. Elämän haasteeksi tulee rakkaudessa eläminen ja rakkauden osoittaminen itselle ja muille. On selvää, että kun ihmiskunnassa on paljon tällä tavoin ajattelevia, muuttuu elämä ihmisyhteisöissä positiiviseen suuntaan. Nyt eletään vielä aikaa, jolloin vain pieni vähemmistö ihmiskunnasta on herännyt rakkaustietoisuuteen, mutta tulevaisuudessa heitä on yhä enemmän, koska kaikki henget lopulta saavuttavat henkisen kehityksen perimmäisen tavoitteen eli täydellisen hyväksi tulemisen.

Herääminen rakkaustietoisuuteen vaatii, että ihminen hakeutuu sellaisiin tilanteisiin, jotka häntä kiinnostavat ja lukee kirjallisuutta ja tietoutta, joka johdattelee häntä eteenpäin henkisen kehityksen tiellä. Jokaisen kehityspolku on erilainen eli jokaista johdatellaan eteenpäin erilaisten mutkien ja

kokemusten kautta. Mitään yhtä ja samaa kehityskulkua ei ole, ainoastaan päämäärä on kaikilla yhteinen.

Kun henki, joka on herännyt rakkaustietoisuuteen elämänsä aikana, siirtyy henkimaailmaan, on hän tyytyväinen elettyyn elämään, mutta ehkä pettynytkin joihinkin asioihin, varsinkin ennen rakkaustietoisuudessa elämisen aikaa. Täällä henkimaailmassa on omat yhteisönsä niille hengille, joka ovat elämänsä aikana löytäneet rakkaustietoisuuden ja työskennelleet tietoisesti itsensä kehittämiseksi. Nämä yhteisöt ovat harmonisia rakkauden yhteisöjä, joissa kaikilla on hyvä olla. He pyrkivät yhdessä kehittymään eteenpäin toinen toistaan tukien. Näin voisi olla myös maanpäällä eli ihmiset, joille elämän tarkoitus ja kehitystehtävä on avautunut, voisivat enemmän viettää aikaa yhdessä. Näin he saisivat tukea toisistaan ja voisivat jakaa kokemuksiaan siitä, minkälaista on kilvoittelu rakkauden tiellä. Sekä maanpäällä että henkimaailmassa oleville hengille on tärkeää olla vuorovaikutuksessa kaltaistensa kanssa. Näin elämä varsinkin maanpäällä on helpompaa ja vähemmän yksinäistä. Tämä on myös onnellisuuden ja elämästä nauttimisen näkökulmasta tärkeää, että on osa samoin ajattelevaa yhteisöä.

Sellaisia yhteisöjä, joissa rakkaustietoisuuteen heränneet ovat osallistujina on vain erittäin vähän. Yleensä henkistä kehitystä koskevat yhteisöt ovat keskittyneet tiedon jakamiseen eivätkä niinkään niiden tukemiseen, jotka jo ovat tietoisia elämän pyhimmästä ja tärkeimmästä tarkoituksesta. Jotkut yhteisöt ovat keskittyneet metodeihin eli menetelmiin, joilla voidaan olla yhteydessä henkimaailmaan. Tällaisissa yhteisöissä on unohdettu tai ainakin alitiedostettu se, että ennen metodiopintoja olisi sielun ja hengen oltava tietyllä kypsyydellä. Tätä kypsyydettä ei saavuteta suorittamalla tiettyjä kursseja, vaan tekemällä omakohtaisia elämänratkaisuja ja päätöksiä sen suhteen mikä elämässä on tärkeää ja mikä ei. Metodikursseille pitäisi valita vain niitä, jotka haastattelun perustella ovat ymmärtäneet henkisen kehityksen merkityksen jokaiselle ihmiselle olemassa olevan elämän aikana. Tämä tietoisuus ei välttämättä avaudu, vaikka on osallistunut tietyille kursseille, mutta monille tieto avaa ymmärrystä ja vie heitä eteenpäin kehityksen tiellä.

Torstai 7.2.2019

Elämä on lahja, josta pitää aina olla kiitollinen. Elämä maanpäällä tulisi hyödyntää siinä tarkoituksessa, kun on aikaisemmin henkimaailmassa ennen syntymää suunniteltu. Jotta elämä muotoutuisi tuon laaditun suunnitelman mukaiseksi on jokaisen ihmisen hyvä varata aikaa oman elämänsä pohdiskeluun. Kiireen keskellä mennään ilman elämää koskevia ajatuksia, jolloin saatetaan tehdä myös vääränlaisia valintoja ja päätöksiä.

Kun elämä päättyy ja palataan henkiseen kotiin, on jokainen tyytyväinen, kun laadittua elämänsuunnitelmaa on toteutettu ja sitä tyytyväisempiä ollaan mitä paremmin eletty elämä on tuon suunnitelman mukaan mennyt. Jos elämä on ollut täysin erilaista kuin on suunniteltu, ollaan pettyneitä ja vähän kiukkuisiakin itselle, kun on niin tyhmästi aikansa maanpäällä käyttänyt. Kun kokee itsensä onnelliseksi ja tyytyväiseksi maanpäällisen elämän aikana, on todennäköistä, että ihminen on kuunnellut sisintään ja etukäteen suunnitellut kokemukset ja oppimistilanteet ovat toteutuneet elämässä. Kun taas kokee itsensä tyytymättömäksi ja unelmat sekä haaveet ovat jääneet saavuttamatta, on eletty eri lailla kuin on suunniteltu. Unelmat ja haaveet ovat yksilöllisiä ja niihin kannattaa kiinnittää paljon huomiota, koska niihin kytkeytyy osia elämänsuunnitelmasta. Maailmankaikkeuden korkein voima on viisaudessaan näin ajatellut, että jokaisella on syntyessään syvälle sisimpään kylvetty elämänsuunnitelman keskeinen sisältö, joka ilmentyy jokaiselle unelmien ja haaveiden kautta. Unelmat ja haaveet ovat toisille voimakkaammin tiedossa olevia asioita kuin toisille, mutta jokainen löytää niitä elämästään kun vain alkaa pohtia tarkemmin mitä käsillä olevalta eläältä haluaa, minkälainen sen tulisi omasta mielestä olla ja mitä pitää elämässä tärkeänä ja tavoiteltavana.

Elämään maanpäällä siis kuuluu pysähtyminen ja pohdinta. Omaan elämään ei tule suhtautua välinpitämättömästi, eikä elämä saa valua hukkaan sen vuoksi, että ei itse ota ohjaksia sen sisällön suhteen. Jokainen tietää itse parhaiten minkälainen elämä ja asiat tekevät hänet onnelliseksi ja tyytyväiseksi. Siksi ei kannatta liikaa kuunnella muiden antamia neuvoja ja ohjeita, koska ne annetaan sivustakatsojan roolissa, ymmärtämättä täysin toisen tarpeita ja toiveita.

Täällä näkymättömässä henkimaailmassa eletään myös tavoitteellisesti ja tehdyn kehityssuunnitelman mukaisesti. Täällä jatketaan siitä, mihin maanpäällä ollessa päästiin. Koska henkimaailma ei tarjoa kaikkia mahdollisia kokemuksia, joita oppimiseen ja henkiseen kasvuun tarvitaan, on tärkeää saada elää maanpäällä tietyt jaksot elämän ikuisuudessa. Kuten jo aiemmin olemme selvittäneet, seuraa fyysisen kehon kuolemaa, sielun irtautuminen kehosta ja sielu jatkaa matkaansa kuoleman portin läpi toiseen maailmaan universumissa. Hänet otetaan vastaan ja ohjataan oikeaan ja sopivaan paikkaan lepäämään ja toipumaan eri pituiseksi, tarpeelliseksi katsotuksi ajaksi. Sen jälkeen ohjaavien henkien kanssa käydään yhteinen keskustelu, jonka aikana käydään läpi eletty elämä maanpäällä ja aletaan suunnitella miten oppiminen ja kasvu voisi jatkua ko. hetkestä eteenpäin. Joskus päädytään siihen, että henki palaa välittömästi takaisin maanpäälle jatkamaan oppimista, joskus päädytään valitsemaan tiettyjä tehtäviä tietyssä paikassa henkimaailmassa. Aika ajoin tällaisia ohjaavia keskusteluja pidetään uudestaan ja tehdään uusia suunnitelmia jatkokehittymisen edistämiseksi. Joskus ja melko useinkin koetaan ilon hetkiä, jolloin voidaan tiimin kesken todeta, että henki on saavuttanut sen kehitysasteen, jota on tavoiteltu eli täydellisen hyvyyden. Tämä on eräänlainen kruunu pitkälle urakehitykselle. Tällaisen saavutuksen jälkeen henki siirtyy erilaiselle tasolle henkimaailmassa. Tällaisia kehityksen tasoja on useita eli vielä täydellisen hyvyyden saavuttamisen jälkeenkin tapahtuu kehitystä, joka vie henkeä yhä ylemmäs henkien hierarkiassa. Ylemmiltä tasoilta voi henki tulla vierailemaan alemmille tasoille ja he voivat pitää eräänlaisia oppitunteja alemmalla tasolla oleville hengille. Heidän vierailunsa ovat odotettuja ja tuovat aina iloa arkiseen aherrukseen. Vierailut ovat suunniteltuja ja siksi niihin voidaan varautua etukäteen. Voidaan mm. huolehtia siitä, että henki, jolle olisi tosi tärkeää olla paikalla, on vapaalla tehtävistään ko. ajan.

Maanpäällä ollaan usein naimisissa toisen ihmisen kanssa ja molemmat siirtyvät sitten ajallaan tänne henkimaailmaan. Jos kysymyksessä on ollut ns. rakkausavioliitto, voivat puoliset jatkaa yhteistä elämää täällä henkimaailmassa, jos ovat samalla henkisen kehityksen tasolla. Kun toinen puolisoista on ns. kypsä sielu ja toinen alemmalla kehityksen tasolla joudutaan eri yhteisöihin, mutta jos haluavat, he voivat tavata toisiaan sovittuina ajankohtina. Koska toinen saattaa lähteä kohta uudelleen maanpäälle, voi eroajoista tulla pitkiäkin. Elämän kiertokulussa eletään eri ihmisten kanssa maanpäällä ja eri maissakin, joten yhteydet muiden henkien kanssa muodostuvat usein sattumanvaraisiksi; välillä tavataan ja sitten taas erotaan. Tiettyä yhteenkuuluvuutta yhteinen elämä maanpäällä tuo henkien välille eli ihan mielellään vaihdetaan kuulumisia, kun siihen on mahdollisuuksia.

Kun puoliset ovat samalla henkisen kehityksen tasolla on enemmän mahdollisuuksia viettää aikaa yhdessä myös henkimaailmassa. Henkistä oppimista ja kehitystä voidaan suunnitella samansuuntaisesti ja esimerkiksi inkarnoitua uuteen elämään yhtä aikaa; usein kuitenkin eri rooleissa ja ehkä ihan eri ympyröissäkin. Joskus päädytään samankin perheen jäseneksi uudessa elämässä. Tämä riippuu henkien välisen yhteyden syvyydestä ja laadusta. Joskus kaksi henkeä kokevat niin syvää yhteyttä, että haluavat rakentaa kehitystään yhdessä muita tiiviimmin.

On tärkeää, että jokainen elää joka päivä niin, että voi olla jokaiseen elämän hetkeensä tyytyväinen. Kun elämä on täynnä tällaisia itselle mieleisiä hetkiä, on hyvä mieli, kun siirtyy tänne henkimaailmaan. Monelle tosiasiat elämäkulusta ovat kuitenkin vielä pimennossa ja siksi niin monet surevat hukkaan kulunutta elämäänsä tänne rajan toiselle puolelle tullessaan. Nyt on aika kertoa ja valistaa ihmisiä paremmin elämän todellisesta luonteesta ja jokaisen sielun ja hengen ikuisesta olemassaolosta.

Perjantai 8.2.2019

Maailmankaikkeuden korkein voima on viisaudessaan luonut ihmeellisen ja monimutkaisen todellisuuden kaikelle olevaiselle. Tästä kokonaisuudesta ei ole vielä kukaan päässyt oikeaan käsitykseen; kokonaisuus on tiedossa vain Luojalla itsellään. Pieniä osasia vain on avautunut vähän kerrallaan eri tahoille ja henkilöille. Tämä tiedon avautuminenkin on tarkkaan ohjattua toimintaa ja uusia asioita ja tietoja paljastetaan vain silloin kun on oikea aika ja ko. tiedolla on todellista merkitystä eli tilausta kaikelle olevalle. Koska paljastettu tieto on pirstaleista, on niistä yhteen koottu tieto aina vaillinaista, koska tavallisella ihmisellä ei ole tarvittavaa viisautta ja kykyä yhdistää erillistä tietoa harmoniseksi ja oikeaa vastaavaksi kokonaisuudeksi. Yrityksiä kokonaisuuksien muodostamiseen on ollut ja monia ihmisiä on johdettu harhaan ja väärille teille niiden välityksellä. Kun puhutaan korkeimman voiman luovuuden tuotoksista ja kaiken tarkoituksesta on todettava nöyrällä mielellä, että paljon tietoa on vielä paljastamatta ja siksi on elettävä vain jo annetun tiedon varassa. Osia kokonaisuudesta paljastetaan tarvittaessa ja jokaisen ihmisen tulisi hyväksyä epätietoisuudessa oleminen ja eläminen sekä luottaa siihen, että viime kädessä kaikista pidetään huolta ja kaikki mitä tapahtuu mm. maapallolla on hallinnassa ja Korkeimman kädessä ja tiedossa. Kun ihminen elää maanpäällä on tärkeintä keskittyä omaan

oppimisprosessiin eikä liialliseen olemassa olevan tiedon tutkimiseen ja etsimiseen. Jos joku tarvitsee jotain spesifiä tietoa kehittyäkseen henkisesti eteenpäin, ohjataan hänet kyllä tuon tiedon luo jos hän vain annettua ohjausta kuuntelee ja noudattaa. Kaikkea aikaansa ei tiedon etsintään tarvitse käyttää eikä siihen, että ihmetellään puuttuvan tiedon palasia kaikesta olevasta.

Ihmisen elämän monimutkaisuus juontaa juurensa kaiken alussa olleesta suunnitelmasta, että jokaisen luodun hengen täytyy kehittyä kohti täydellistä hyvyyttä elämänsä ja olemassaolonsa aikana. Suunnitelmaan sisältyy elementtejä, joiden avulla henkeä johdatellaan ohjatusti tiedon etsintään oppimista koskevalla matkalla. Kenenkään ei tarvitse olla yksin, vaan on luotu monimutkainen auttamiskuvio kehitysprosessin ympärille. Kehitystä tapahtuu lähinnä kahdessa maailmassa, fyysisessä ja henkisessä, jotka ovat vuorovaikutuksessa keskenään. Fyysinen maailma on eräänlainen peli- ja testausareena, jonne henki lähetetään oppimaan tiettyjä asioita oman vapaaehtoisuuden pohjalta. Kun sieltä palataan takaisin henkimaailmaan, käydään koettua prosessia läpi vaihevaiheelta ja keskustellaan siitä, mitä on opittu ja mikä jäi oppimatta. Jos oppimista tapahtui eri syistä vain vähän, lähetetään henki todennäköisesti melko nopeasti uudelleen maanpäälle kohtaamaan uusia kokemuksia, joiden kautta hänen tulisi oppia vielä oppimatta olevia asioita, jotta pääsisi eteenpäin henkisesti. Nuo oppimiskohteet on kirjattu pyhään kirjaan, jota kutsutaan Akasia-kirjaksi ja vain valituilla hengillä on oikeus lukea tuota kirjaa ja keskustella hengen kanssa sinne kirjatusta asioista. Kun ihminen pysähtyy pohtimaan, minkälainen hän on, miten käyttäytyy eri tilanteissa muita ihmisiä kohtaan ja minkälainen yhteys hänellä on korkeimpaan voimaan, voi hän päätellä omia oppimistarpeitaan. Jokainen kohdattu kokemus on tarkoitettu oppimiskouluksi ja ko. kokemus saattaa toistua useita kertoja elämän aikana kunnes se mitä oli tarkoitus oppia, on oikeasti tullut opituksi. Omien kokemusten pohjalta voi siis myös tehdä päätelmiä siitä mitä olisi menossa olevan elämän aikana tarpeen oppia.

Oppimisen lisäksi ihmisellä saattaa olla suoritettavana erityistehtäviä maanpäällä ollessaan. Niitä annetaan sielulle, jotka ovat osoittaneet kykyä niiden hoitamiseen. Sielu eli henki on itse ennen syntymistään maanpäälle hyväksynyt nuo tehtävät ja on sovittu, kuka ja ketkä henget häntä erityisesti auttavat noiden tehtävien suorittamisessa. Ihminen kyllä löytää nuo sovitut tehtävät itsestään, koska hänellä on yleensä luontaista paloa juuri noiden sovittujen tehtävien suorittamiseen. Ne ikään kuin kummittelevat mielessä koko ajan, kunnes niihin aktiivisesti tartutaan. Kun niitä suoritetaan, koetaan suurta tyydytyksen ja onnen tunnetta, koska ihminen ja sielu tiedostaa tekevänsä juuri sitä, mitä hänen pitääkin tehdä maanpäällisen elämänsä aikana. Myös unelmat ja haaveet, jotka ihminen tiedostaa itsessään ohjaavat sovittujen tehtävien suorittamiseen.

Henkimaailmaan tultaessa fyysisen kehon kuoleman jälkeen alkaa levon ja kuluneen elämän kertauksen jälkeen vaihe, jossa opitaan jälleen uusia asioita. Tulevat työtehtävät täällä valitaan noiden oppimistarpeiden mukaisesti ja kehittymistä seurataan ja siitä keskustellaan viisaiden neuvonantajahenkien kanssa säännöllisin väliajoin. Täällä jokaisella on halu kehittyä, koska kehitystarve on täällä täysin paljaana kaikille, vaikka maanpäällä se pitää itse aina löytää eri tilanteissa yhä uudelleen.

Jokainen henki asuu valitussa yhteisössä täällä henkimaailmassa. Yhteisöjä on monenlaisia ja eri kokoisia. Mittakaava paljastuu, kun ymmärtää, että kaikki sielut ja ihmiset, jotka elävät maapallolla tulevat takaisin tänne ja kaikille pitää löytyä oma paikka, jonne sijoittua. Yleensä paikka löytyy ilman suurempia ongelmia yhteistyössä hengen ja neuvonantajien kanssa. Henkenä eläminen on monin tavoin helpompaa ja vaivattomampaa kuin maanpäällä ollessa. Välimatkoista ei tarvitse piitata lainkaan, koska henki siirtyy ajatuksen nopeudella sinne mihin on tarve mennä. Ulkoinen keho ja ruumis ei ole esteenä henkien keskinäiselle vuorovaikutukselle; energiat hengen ympärillä ovat kaikkien luettavissa ja kertovat missä kehityksen vaiheessa hän kulloinkin on. Yksi yhteisöjä erottava tekijä täällä henkimaailmassa onkin tuo, että missä kehityksen vaiheessa henki kussakin yhteisössä on. Kaikki ovat onnellisia toisen puolesta, kun hän pääsee siirtymään yhteisöön, jossa olevat henget ovat astetta korkeammalla tasolla. Merkityksellinen rooli jokaisessa yhteisössä on neuvonantajahengillä, joita on jokaisessa yhteisössä asukkaiden tukena ja ohjaajana. Heidän puoleensa voidaan kääntyä aina kun haluaa avautua ja keskustella omassa mielessä pyörivistä asioista tai omasta päivittäisestä elämästään muiden henkien kanssa. Keskeinen rooli hyväksi kasvamisessa on vuorovaikutus muiden kanssa niin maanpäällä kuin täällä henkimaailmassakin.

Jumalallisten suunnitelmien mukaan jokaisen henkinen kehitys kulkee omaan tahtiinsa ja siihen vaikuttaa monet asiat. Jokaisella hengellä on omanlaisensa perusenergia ja luonne, joka määrittää hänen toimintaansa koko olemassaolon ajan. On henkiä, joiden perusenergia on hidas ja vähäeleinen ja on henkiä, joiden energia on vivahteikasta ja räiskyvää, alati liikkeessä olevaa. On siis rauhallisia henkiä ja levottomia, paljon toimintaa ja aktiviteettia tarvitsevia. Rauhalliset henget etenevät henkisessä kehityksessään rauhallisesti ja levottomat hakevat koko ajan haasteita ja kokemuksia, koska heillä on kiire päästä eteenpäin. Samat oppimiskokemukset on kuitenkin kaikkien henkien käytävä läpi.

Henkimaailmassa tehdään työtä, levätään, nautitaan ravintoa ja juotavaa, seurustellaan ja kommunikoidaan muiden henkien kanssa sekä nukutaan. Jokaisella hengellä on koti, jossa hän asuu vähintään ainakin yhden toisen hengen kanssa. Usein samassa kodissa ja asunnossa asuu useitakin henkiä. Sieltä käsin lähdetään aamuisin työhön tai jäädään kotiin lepäämään ja askaroimaan. Henkimaailman työtehtävät ovat hyvin samanlaisia kuin fyysisessä maailmassa maanpäällä. Täällä on erilaisia organisaatioita ja laitoksia sekä liikkeitä ja yritystoiminnan kaltaisia yhteisöjä, joissa tehdään monenlaista työtä. Hoiva- ja hoitotehtävissä toimii paljon henkiä, koska aina kun uusi henki palaa maanpäältä takaisin, hän tarvitsee vaihtelevan määrän hoitoa ja hoivaa ennen kuin on valmis aloittamaan normaalin arkielämän henkimaailmassa. Taiteen ja kulttuurin parissa toimii osa hengistä. Muut henget nauttivat heidän tuotoksistaan mm. musiikista, taideteoksista, runoista ja tarinoista. Yleensä henki, jolle on luovan tekemisen lahja annettu, on halukas ko. kaltaiseen työhön maanpäällä sekä myös täällä henkimaailmassa ollessaan. Kaikille todellakin riittää oman näköistä tekemistä. Tekeminen ja toiminta on siis yksi keskeinen peruselementti Korkeimman voiman luomassa maailmankaikkeudessa. Se vuorottelee levon ja tekemättömyyden sekä nukkumisen kanssa. Henki ei ole mikään ikiliikkuja missään paikassa, jossa hän asuu ja elää.

Lauantai 9.2.2019

Rakkaus on elämän peruspilari. Ilman rakkautta ei ole mitään. Maailmankaikkeuden korkein voima loi rakkauden energian ja haluaa, että kaikki hänen luomansa henget löytävät rakkauden ja elävät rakkautta, kun ovat sen ensin löytäneet. Rakkaus on vahva energia, joka voittaa kaikki muut energiamuodot. Rakkauden rinnalle Korkein voima loi muita energiamuotoja, jotka ovat myös tärkeitä elämän kokonaisuudessa. Ns. universaalinen energia sisältää siis paitsi rakkautta myös muunlaista energiaa. Parantava energia on yksi energialaji. Kun ihminen on kosketuksissa universaaliin energiaan, johon hän voi olla yhteydessä hiljentyneessä tilassa saavuttaessaan tietyn energiatason, on hän myös tuon parantavan energian vaikutuspiirissä. Universaalinen energia on myös täynnä luovaa, uutta ajattelua ja uusia ideoita antavaa energiaa. Tähänkin energialajiin ihminen voi olla yhteydessä samalla kun on yhteydessä kaikkialla olevaan, kaikkia elollisia yhdistävään universaaliseen energiaan.

On tärkeää, että maanpäällä oleva henki on yhteydessä kaikkia yhdistävään universaaliin energiaan, koska ilman yhteyttä hän kokee itsensä irralliseksi, vailla tarkoitusta olevaksi olennoksi maanpäällä. Kun maailmankaikkeuden korkein voima loi olevaisuuden, hän ajatteli, että maanpäälle kehittymään lähetetty henki, tarvitsee tukea siellä oloajan ja loi siksi tällaisen yhteysmahdollisuuden tuoksi eroajaksi. On kuitenkin osoittautunut, että maanpäällä ollessa tuon asian tiedostaminen on vaikeaa, vaikka täältä henkimaailmasta lähettäessä maanpäälle tuota asiaa kaikille teroitetaan ja muistutetaan.

Oppimista voi tapahtua maanpäällä ollessa, vaikka tuo tärkeä yhteys jäisi löytymättä, mutta helpommaksi aika maanpäällä tulee, kun yhteys on löytynyt ja sitä pidetään yllä riittävän säännöllisesti. Yhteyden löytämiseksi ihmisiä herätellään ja ohjataan, mutta kun ovat kiireisiä ja piittaamattomia, jää monelta tuo annettu rakastava ohjaus huomaamatta. Osa siihen havahtuu, toiset jo hyvin nuorena ja toiset muissa elämän vaiheissa, osa vasta kuoleman läheisyydessä ollessaan. On tärkeää, että henkimaailman muistuttelijoiden ja herättelijöiden lisäksi myös maanpäällä olevat henkisesti kehittyneet sielut voivat toimia toisten ihmisten herättelijöinä. Tällainen toiminta perustuu ajatukseen tehdä hyvää toisille ja siksi se tuo hyvää mieltä toteuttajalleen.

Tiedustelit tuota luonne ja persoonallisuusasiaa, että miten hengen luonne siellä maanpäällä määräytyy. Hengellä on olemassa perusenergia, joka on yksilöllinen ja josta hänet tunnustetaan omaksi itsekseen. Tuosta energiasta näkyy myös hänen henkinen kehitystasensa. Kun henki inkarnoituu ihmiskehoon eli syntyy maanpäälle hän saa yllensä eräänlaisen luonnekehon tuota maanpäällistä elämää varten. Se on yhteen sovitettu siihen perheeseen, johon lapsi syntyy. Tämä luonnekeho on tarkkaan mietitty, kun on suunniteltu tulevan elämän oppimiskokemuksia ja oppimistarpeita. Silloin on myös mietitty minkälaisella luonteella ko. oppimiskokemukset olisi parasta kohdata, että henkinen kehitys etenisi niin kuin on suunniteltu. Tähän luonnemuodostelmaan vaikuttaa myös aikaisemmat vaiheet hengen kehityksessä ja aikaisemmat elämät maanpäällä. Kysymys on siis hyvin monimutkaisesta, mutta jatkuvasti tapahtuvasta suunnitteluprosessista, jonka yksityiskohtainen selittäminen sanojen avulla on hyvin vaikeaa ja lähes mahdotonta. Tärkeintä on tietää, että tuo luonnekeho kuoriutuu hengestä pois, kun hän palaa maanpäältä henkimaailmaan ja jäljellä on jälleen tuo hänen perusenergiansa, joka kyllä muuttuu sen mukaan, kun kehitystä kohti hyvyyttä ja täydellistä rakkautta tapahtuu. Esimerkiksi henkilö, joka on negatiivinen ja valittaa jatkuvasti kaikesta maanpäällä, lopettaa tällaisen toiminnan palatessaan tänne henkimaailmaan. Se on vain hänelle luotu luonnemalli maanpäällistä elämää varten ja se

saattaa toki muuttua positiiviseksi jo maanpäällä ollessa, jos hän ihmisenä tiedostaa, että positiivisuus luo positiivisuutta ja negatiivisuus negatiivisuutta. Jokaisella on siis maanpäälle syntyessään luonnekeho, joka saattaa muuttua kokemusten myötä jo maanpäällä ollessa, mutta häviää sitten viimeistään henkimaailmaan paluun jälkeen.

Sunnuntai 10.2.2019

Maailmankaikkeuden korkein voima on viisaudessaan luonut kokonaisuuden, jota muiden on vaikea hänen lisäksi ymmärtää. Kokonaisuudesta on avautunut tietoa vähän kerrallaan eri tahojen kautta, mutta paljon on vielä asioita tietoutemme ulkopuolella. Siksi on tärkeää, että mm. elämän aikana maanpäällä ei turhaa energiaa ja aikaa käytetä tuntemattoman kokonaisuuden miettimiseen vaan hyväksytään se mitä on, ilman epäluuloja ja epäuskoa olevaan. Kaikki paljastuu, kun on oikea aika, ei yhtään aikaisemmin.

On jo kuitenkin olemassa paljon tietoa siitä, mitä sisältyy hyvään elämään niin maanpäällä kuin taivaassa. Hyvä elämä on rakkauden täyteistä elämää, jossa ei ole sijaa pahansuopuudelle eikä vihalle toisia kohtaan. Henkinen kasvu tarkoittaa sitä, että henki ja ihminen pyrkii karsimaan huonoja piirteitä ja reaktioita itsestään. Tämä vaatii itsensä tarkkailua eri tilanteissa ja jälkikäteistä analyysiä, kuinka on menetellyt, toiminut ja reagoinut eri tilanteissa. Elämää ei ole siis syytä rakentaa liian kiireiseksi, jotta pysähtyminen ja pohdinta oman itsensä ja elämän suhteen on mahdollista riittävän usein ja säännöllisin väliajoin. Elämä on siis oppimiseen ja kehittymiseen tarkoitettua aikaa, ei vain nautiskelua ja viihtymistä, vaikka sekin on tärkeää, jotta voi kokea itsensä onnelliseksi. Oppimisen keskelläkin on tarkoitettu, että ihminen ja hänessä oleva sielu, olisi onnellinen ollessaan maanpäällä. Taivaallinen isämme ei halua, että hänen lapsensa ovat surullisia ja murheellisia, vaan haluaa, että mieli on iloinen ja onnellinen. Iloa ja onnea elämään tuo edistyminen henkisellä tiellä, koska kaikki edistyminen huomioidaan henkimaailman auttajien keskuudessa ja palkitaan eri tavoin. Jo yrittämisen halua palkitaan, vaikka aina ei oppiminen edisty ihan tarkoitetulla tavalla.

Oppimisympäristö elämän aikana on jokaisella erilainen riippuen siitä missä kehitysvaiheessa maanpäälle lähetetty ja sinne vapaaehtoisuuden pohjalta lähtenyt henki on. Siksi jokaisen pitäisi

hyväksymisellä ja ymmärtämyksellä suhtautua esimerkiksi lapsuuden aikaiseen elinympäristöönsä; juuri se, on ollut tarpeellinen oman kehityksen näkökulmasta. Elämä muodostuu sellaiseksi, kun haluaa sen muodostuvan; jokainen on vastuussa omasta elämästään ja sen kulusta. Ihmiselle on annettu vapaatahto sen suhteen, että minkälaisia valintoja ja päätöksiä haluaa elämänsä aikana tehdä. Kuitenkin päätapahtumat elämässä on eräällä lailla lukkoon lyöty jo syntyessä; ihmiseen on sisäänrakennettuna tarve tehdä tiettyjä asioita, kokea juuri tietyt asiat tärkeäksi itselleen jne. Elämässä on kuitenkin paljon sellaista, johon voi omilla valinnoilla täysin vaikuttaa vapaasti. Tämä tekee elämästä jännittävän ja yllätyksellisen seikkailun itselle ja myös meille auttajille täällä henkimaailmassa. Joskus suojattimme tekevät valintoja, jotka harmittavat ja joskus ilahduttavat. Täällä kun on tietous mihin kukin valinta on johtamassa ja mitä se on tuomassa ko. ihmisen elämään jatkossa. Mm. oikeiden valintojen vuoksi kannattaisi olla aina tärkeissä kysymyksissä yhteydessä omiin auttajiin henkimaailmassa. Näin välttyttäisiin virheiltä, jotka vievät elämää väärään suuntaan ja näin elämänsuunnitelmaan sisällytetyt asiat saattavat jäädä toteutumatta. Ohjausta voi saada kuuntelemalla sisäistä ääntään, tunteita ja olemalla suoraan kommunikointiyhteydessä meihin. Liiallista ohjausta emme anna, mutta kyllä tärkeissä tilanteissa saamme ohjata oikeaan valintaan ja toimintaan. Kaikille on kuitenkin tärkeintä, että annettu elämä käytetään laaditun elämänsuunnitelman mukaisesti ja niin, että sovitut oppimiskokemukset mahdollistuvat ja myös niiden kautta oppiminen ja eteenpäin kehittyminen henkisellä tiellä.

Keskiviikko 31.7.2019

Fyysinen kehon kuolema ei ole päätepiste elämälle vaan elämä jatkuu toisessa olomuodossa. Tätä on monen vaikea uskoa ja ymmärtää. Siksi tänne henkimaailmaan saapuu joka hetki henkiä, jotka ovat epäuskoisen yllättyneitä siitä mikä heitä kohtaa ja mitä he näkevät ja kokevat. Ajan myötä kaikki sitten kuitenkin hyväksyvät oman uuden olotilansa. Maanpäällä oltaessa on hyvä keskittyä elämään siellä. Tuonpuoleista elämää koskeva tieto on hyvä tunnistaa, mutta tärkeintä on keskittyä oppimaan ja kehittymään niin kuin on tarkoitettu. Monelle elämän päätarkoitus paljastuu vasta myöhemmällä iällä, mutta joillekin jo nuorena. Kaikki riippuu hengen kehitystasosta. Maanpäällä on siis juuri nytkin erilaisilla henkisillä kehitystasoilla olevia ihmisiä. Vielä on runsaasti heitä, jotka ovat hyvin alussa henkisessä kehityksessään, mutta onneksi jo myös heitä,

joille tämä maanpäällinen elämä on viimeinen, koska he ovat oppineet sen minkä pitää ja jatkokehitys voi tapahtua täällä henkimaailman puolella.

Olisi tärkeää tiedostaa kuinka suuri lahja on olla maanpäällä ja saada mahdollisuuksia henkiseen kehittymiseen. Oppiminen tulisi ottaa vakavasti ja se edellyttää pysähtymistä ja oman elämän pohdintaa kiireisen elämänrytmin keskellä. Olisi opittava kuuntelemaan sisäistä ohjausta, jota henkimaailmassa olevat auttajat pyrkivät suojateilleen antamaan. Kenenkään ei tarvitse olla yksin, ellei niin halua. Apua ja ohjausta on saatavissa aina kun sitä vain huomaa pyytää. Jokaisen kehitystä seurataan ja avataan uusia mahdollisuuksia, jos kehitystä tapahtuu. Joskus me auttajatkin olemme iloisesti yllättyneitä, kun huomaamme, että kehitystä on tapahtunut yli odotusten.

Elämä täällä henkimaailmassa on turvallista ja rakastava, huolehtiva ilmapiiri on läsnä joka hetki. Jokainen voi avoimesti tuoda esille ajatuksiaan ja saada tukea sekä ohjausta itseä kehittyneemmiltä hengiltä, joita neuvonantajhengiksi kutsutaan. Jokainen kokee täällä ollessaan tarvetta kehittymiseen ja pitää sitä tärkeänä ja annettuna tehtävänä. Maanpäälle tultaessa tämä vaan unohtuu; usein koko elämän ajaksi. Ko. elämänjakson jälkeen henki on pettynyt itseensä ja suree menetettyä mahdollisuutta henkiseen kehitykseen. Yleensä tällainen henki haluaa lähteä kohta takaisin maanpäälle paikkaamaan ja korjaamaan tilannetta.

On siis tärkeää uskoa ja ymmärtää, että elämä ei pääty kuolemaan maanpäällä, vaan se jatkuu eri muodossa näkymättömässä henkimaailmassa. Elämästä täällä henkimaailmassa olemme nyt kertoneet sen, mikä on luvallista tällä hetkellä. Enempää emme voi kuvata, emmekä paljastaa. Kiitämme yhteyshenkilöämme siitä, että nämä kertomuksemme ja sanelumme on luvattu laittaa kaikkien luettavaksi ja saataville. Tämä on tärkeää, jotta annettu tieto saavuttaisi mahdollisimman monta ja toimisi herättäjänä henkisen kasvuun ja kehitykseen. Toivotamme kaikille rakkautta ja rauhaa sekä hyvántahtoisuutta kaikkia kohtaan siellä maanpäällä ollessanne.